

'അളുദു' ചൊല്ലൽ (കാതൽ) അഥവാ ശരണം തേടൽ

الاستعاذة

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم (അളുദു-ബില്ലാഹി-മിനശ്ശൈതാനി-റജീം) എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനക്കാണ് സാധാരണ 'അളുദു' ചൊല്ലൽ എന്ന് പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ആട്ടപ്പെട്ട-അഥവാ ശപിക്കപ്പെട്ട-പിശാചിൽനിന്ന് ഞാൻ അല്ലാഹുവിനോട് ശരണം തേടുന്നു എന്നാണിതിന്റെ അർത്ഥം. മനുഷ്യന്റെ ആജീവനാന്ത ശത്രുവും, അവന്റെ നന്മയിൽ ഏറ്റവും കടുത്ത അസുയാലുവുമത്രെ പിശാച്. പിശാചിൽ നിന്നുണ്ടാകാവുന്ന എല്ലാവിധ ഉപദ്രവങ്ങളിൽ നിന്നും അല്ലാഹുവിനോട് രക്ഷ തേടലാണ് ഈ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഉദ്ദേശ്യം. മനുഷ്യന് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെ പലതരം ശത്രുക്കളുണ്ട്. ആ ശത്രുക്കളിൽ നിന്നുള്ള രക്ഷക്കുവേണ്ടിയും നാം അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, മനുഷ്യശത്രുക്കളിൽ നിന്ന് നേരിടുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളും അതിനുള്ള നിവാരണങ്ങളും കുറേയെല്ലാം നമുക്ക് ഉറഹിക്കാവുന്നതും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാകുന്നു. പിശാചാണെങ്കിൽ നമുക്ക് കാണുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു അദ്ദേശ്യ ജീവി. (*) അവന്റെ ചെയ്തികളും ഉപദ്രവങ്ങളും നമ്മുടെ ബാഹ്യന്ദ്രിയങ്ങൾ കൊണ്ട് കണ്ടെത്തുവാനോ, ബുദ്ധിയികൊണ്ട് തിട്ടപ്പെടുത്തുവാനോ സാധ്യമല്ലാത്തവണ്ണം ഗോപ്യമായിരിക്കും. തന്നാൽ കഴിയുന്ന എല്ലാ അടവുകളും മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ താൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുമെന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പാകെ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തവനത്രെ പിശാച്. ഈ വസ്തുത അല്ലാഹു ഖുർആൻ മുഖേന നമ്മെ ആവർത്തിച്ചറിയിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടുമാകുന്നു. (അഅ്റാഫ് 16, 17, ഹിജ്റ 39, അൽകാഫ് 50, ഫാതഹിർ 6, സാദ് 82 മുതലായ സൂത്രങ്ങളിൽ നോക്കുക.) ചുരുക്കത്തിൽ പിശാചിൽ നിന്നുള്ള രക്ഷ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് തന്നെ നമുക്ക് ലഭിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യരും പിശാചുക്കളുമാകുന്ന രണ്ടുതരം ശത്രുക്കളുടെയും ഉപദ്രവങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഒന്നിച്ച് ഉപദേശം നൽകുന്ന ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ മേൽപറഞ്ഞ പരമാർത്ഥം-പിശാചിന്റെ ഉപദ്രവങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം അല്ലാഹുവിനോട് രക്ഷ തേടലാണെന്ന വസ്തുത-

(*) പിശാച് വർഗ്ഗങ്ങളെയും, ആ വർഗ്ഗങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നവരുടെ വാദത്തെയും സംബന്ധിച്ച് സുറത്തുൽ ഹിജ്റ (13-ാം അദ്ധ്യായം)ന് ശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വുഖ്വനേക്കുറിപ്പിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇമാം ഇബ്നു കഥീർ (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത് പോലെ, രണ്ട് ശത്രുക്കളിൽ നിന്നുമുള്ള രക്ഷാ മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി ഒന്നിച്ച് വിവരിക്കുന്ന മൂന്ന് സൂത്രങ്ങളാണ് ഖുർആനിലുള്ളത്. ഇതാണവ:-

<p>(1) خذ العفو وأمر بالعرف - الى قوله سبحانه
 الاعراف 199 - 200</p> <p>(2) ادع بالتي هي احسن الذبيحة - الى قوله يحضرون
 التؤنة 96 - 98</p> <p>(3) ادع بالتي هي احسن الى قوله هو سبحانه العليم
حم السجدة 34 - 36</p>	സാരം: 1. നീ മാപ്പ് സ്വീകരിക്കുകയും, സദാചാരം-അഥവാ സൽക്കാര്യം-കൊണ്ട് കൽപിക്കുകയും, വിവരമില്ലാത്ത മുവുൻമാരിൽനിന്ന് തിരിഞ്ഞു കളയുകയും ചെയ്യുക. പിശാചിൽനിന്ന് വല്ല ദുഷ്ടപ്രേരണയും വല്ലപ്പോഴും നിന്നെ ഇളക്കിവിടുന്ന പക്ഷം, നീ അല്ലാഹുവിനോട് ശരണം തേടുക. നിശ്ചയമായും, അവൻ കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാണ്. (അഅ്റാഫ് 199-200) 2. കൂടുതൽ നന്നായുള്ളത് ഏതാണോ അത് വഴി നീ തിന്മയെ തടുത്തുകൊള്ളുക. അവർ വർണ്ണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നാം ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാകുന്നു. 'എന്റെ റബ്ബേ, പിശാചുക്കളുടെ ദുർമ്മന്ത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് ഞാൻ നിന്നിൽ ശരണം തേടുന്നു'വെന്നും, 'അവർ എന്റെ അടുക്കൽ സന്നിഹിതരാവുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ഞാൻ നിന്നിൽ ശരണം തേടുന്നു'വെന്നും നീ പറയുകയും ചെയ്യുക. (മുഅ്മിനൂൻ 96-98) 3. കൂടുതൽ നന്നായുള്ളത് കൊണ്ട് നീ (തിൻമയെ) തടുത്തുകൊള്ളുക. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ യാതൊരുവനും നിനക്കുമീടയിൽ ശത്രുതയുണ്ടോ അവൻ ഒരു ഉറ്റ ബന്ധുവെന്നപോലെ ആയിത്തീരും. ക്ഷമിക്കുന്നവർക്കല്ലാതെ ഇക്കാര്യം എത്തപ്പെടുകയില്ല. വമ്പിച്ച ഭാഗ്യമുള്ളവർക്കുമല്ലാതെ ഇക്കാര്യം എത്തപ്പെടുകയില്ല. വല്ലപ്പോഴും പിശാചിൽ നിന്ന് വല്ല ദുഷ്ടപ്രേരണയും നിന്നെ ഇളക്കിവിടുന്ന പക്ഷം, നീ അല്ലാഹുവിൽ ശരണം തേടിക്കൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും, അവനത്രെ കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനും. (ഹാമീ. സജദ 34-36)

ശത്രു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ, മയം, നയം, വിട്ടുവീഴ്ച, ഉപകാരം മുതലായവ വഴി അവനെ സമയപ്പെടുത്തുകയും, അവനുമായുള്ള ബന്ധം നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യാം. ശത്രു പിശാചായിരിക്കുമ്പോൾ, അവൻ അദ്വൈതജീവി ആയതുകൊണ്ട് അവനോട് നയത്തിനോ, മയത്തിനോ മറ്റോ മർഗ്ഗമില്ല. അവനിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാൻ അല്ലാഹുവിൽ ശരണം തേടുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ എന്ന വസ്തുത ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. പിശാചിനെക്കുറിച്ച് നാം സഭാ ബോധവാൻമാരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **ان الشيطان ابليس - اعداءه** (നിശ്ചയമായും, പിശാച് നിങ്ങളെ ശത്രുവാകുന്നു അതിനാൽ, നിങ്ങളുടെ ശത്രുവാക്കി വെക്കുവിൻ. അവൻ തന്റെ കഷ്ടിയെ ക്ഷണിക്കുന്നത് ജലിക്കുന്ന നരകത്തിന്റെ ആരാധനയിൽ പെട്ടവരാകുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു. (ഫാതിർ 6) അപ്പോൾ, പൊതുവിൽ ഏല്ലാ സന്ദർഭങ്ങളിലും, വിശേഷിച്ച് പിശാചിന്റെ ദുഷ്പ്രേരണകൾക്ക് വശംവദരാകുവാനിടയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിലും നാം പിശാചിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിനോട് രക്ഷ തേടേണ്ടതുണ്ട്.

അല്ലാഹു പറയുന്നു: **ان قرأت القرآن من بعد الصلاة** (നി വുർആൻ മാതൃകയായാൽ ആട്ടപ്പെട്ട പിശാചിൽനിന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് ശരണം തേടിക്കൊള്ളുക. (നഹൽ 98) ഈ വചനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും, പൊതുവെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നതും വുർആൻ പാരായണം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ 'അളുദ്ദു' ചൊല്ലേണ്ടതുണ്ട് എന്നത്രെ. ഹദീസിന്റെ പിൻബലവും ഈ അഭിപ്രായത്തിനുണ്ട്. വുർആൻ പാരായണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം നിറവേറുന്നതിന് ഭംഗം വരുമാൻ പിശാചിന്റെ ദുർമ്മന്ത്രങ്ങൾ ഏൽക്കാതിരിക്കുവാൻ ഇത് ഉപകരിക്കുന്നു. അവന്റെ ദുർമ്മന്ത്രത്തിന് സന്ദർഭം കാണുന്നിടത്തൊക്കെ 'അളുദ്ദു' ചൊല്ലുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെന്ന് ബുഖാരി (റ) യും മറ്റും ഉദ്യരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഹദീസിന്റെ പ്രസക്ത ഭാഗം ഇങ്ങനെ ഉദ്യരിക്കാം: 'നബി (സ) യുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ വെച്ച് രണ്ട്പേർ തമ്മിൽ ചീത്ത പറയുകയുണ്ടായി. കോപം നിമിത്തം രണ്ടുരുടെ മുഖം ചുവന്നു. അപ്പോൾ, നബി (സ) പറഞ്ഞു: 'എനിക്ക് ഒരു വാക്ക് അറിയാം. അതവൻ പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അവനിൽ കാണുന്ന ആ കോപം അവനെ വിട്ടു പോയേക്കുമായിരുന്നു അതെ. **اعداءه من الشيطان الرجيم**'

പ്രസ്തുത വുർആൻ വചനത്തിന്റെ ബാഹ്യവസ്ഥ കണക്കിലെടുത്ത്കൊണ്ട് വുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ 'അളുദ്ദു' ചൊല്ലൽ നിർബന്ധമാണെന്ന്പോലും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിർബന്ധമെന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാ; എങ്കിലും, പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഐതിഹ്യപുണ്യ കർമ്മമാണത് എന്നത്രെ ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരും പറയുന്നത്. പാരായണം നമസ്കാരത്തിൽ വെച്ചാവുമ്പോൾ, 'അളുദ്ദു' പതുക്കെ ചൊല്ലുകയാണ് വേണ്ടത്. പിശാചിൽ നിന്ന് നേരിട്ടേക്കാവുന്ന ആപത്തുകളുടെ ആധിക്യവും, നിഗൂഢതയും, ഗൗരവവും ആലോചിക്കുകയും, അവയിൽനിന്നുള്ള രക്ഷാമാർഗ്ഗം അല്ലാഹുവിന്റെ കാവൽ മാത്രമാണെന്ന് ഓർക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴേ 'അളുദ്ദു'കൂന്ന പ്രാർത്ഥനയുടെ ഗൗരവം വേണ്ടതുപോലെ വിലയിരുത്തുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.